

det meget højt. Jeg kunne forstå på hr. Jørn Dohrmann her i dag, at han mener, at man i modsætning til det skulle prioritere fødevarerområdet. Det er jo dejlig nemt, når man er folketingspolitiker og skal tage stilling til, hvordan kommunerne skal prioritere, at man kan gå ind og sige, at de skal prioritere det og det område, som man ikke selv er i stand til at skaffe penge til på statens område, og at kommunerne må tage sig af det. Det synes jeg måske ikke er nogen holdbar politisk linje sådan på det generelle plan, men da der jo er relativt få politikere, som har fornøjelsen af at være ordfører på rigtig mange områder, så kan man måske godt slippe godt fra det.

Ellers vil jeg sige, at det jo også er rørende med den store bekymring, som der udvises for det kommunale selvstyre. Når man, som Enhedslisten gør her, foreslår, at der skal indgås en aftale mellem KL og Danske Regioner, opfattes det åbenbart som et centralistisk tiltag af værste skuffe. Jeg skal i den anledning ikke komme ind på, hvad man kunne sige om regeringen og Dansk Folkepartis tiltag på en række andre områder, f.eks. uddannelsesområdet, i forhold til kommunerne, for der kan man da vist i sandhed tale om centralistiske tiltag.

Jeg er selvfølgelig glad for, at forslaget er modtaget positivt af Socialdemokraterne, De Radikale og SF.

Formålet med det her forslag er at omlægge statslige og kommunale indkøb, sådan at de bliver økologiske – i første omgang i forhold til fødevarerområdet. Det er ud fra, at jeg jo har lyttet meget til særlig vores miljøminister, der tit taler om og faktisk også gjorde det her tidligere på dagen, hvordan økologi fører til større biodiversitet, færre pesticidrester og renere grundvand. Når man hører miljøministeren, vil man høre, at der faktisk næsten ingen grænser er for, hvor godt det er. Det synes vi jo de offentlige indkøb skulle være med til at stimulere. Så det er udgangspunktet for, at vi siger, at stat, kommuner og regioner bør øge de offentlige indkøb af økologiske fødevarer. Og så siger vi derudover, at når det offentlige så ejer jord, er det vel også fornuftigt og rimeligt, at man der beslutter sig for, at der skal være tale om økologisk produktion. For det er rigtigt, som det er sagt flere gange, og som jeg synes er vigtigt at understrege, at kommunerne og det offentlige selvfølgelig har en interesse i at sikre, at der er rent drillekvand.

Det er klart, at hvis man har det grundsynspunkt, at man ønsker at sikre det, så bør det

også smitte af på den måde, man selv vælger at foretage sine indkøb på. Jeg tror sådan set, at beslutningen om, hvordan rammerne for de kommunale, regionale og statslige indkøb skal være, træffes af politikerne.

Så var der en enkelt lille misforståelse, tror jeg nok, og hvis den bliver rettet, kan det muligvis gøre livet nemmere i forhold til SF i fremtiden, for jeg tror, at fru Pia Olsen Dyhr opfattede det på den måde, at vi har sagt, at i 2012 skulle 50 pct. af alle fødevarer i Danmark være økologiske. Det er ikke det, vi siger. Det, vi siger, er, at 50 pct. af det offentlige indkøb og 75 pct. af det offentlige indkøb i 2015 skal være økologisk. Det har vi så valgt, fordi det er noget, der kan lade sig gøre. Det er nævnt tidligere i dag, og det er jo rigtigt, at Albertslund Kommune allerede er oppe på 80 pct. Nu ved jeg godt, at det er nogle slemme hippier, der er derude, så rigtig blå er den økologi jo nok ikke. Men der er også andre kommuner, Ballerup, København, Fredericia, Herning blandt de kommuner, som har sagt, at de vil nå op på 75 pct. økologi senest i 2012. Jeg synes, det i hvert fald for Venstrepolitikere må være beroligende, når Herning Kommune bliver nævnt. Så vidt jeg husker, er det en af de kommuner, hvor Venstre har ganske stor indflydelse. Så måske kan man også godt være effektiv på den grønne bane, selv om man er blå – det er i hvert fald det, man forsøger der.

Det, der så er vores udgangspunkt, er, at vi siger, at man fra statens side skal forsøge at indgå de her aftaler med kommunerne og regionerne, og så kan man gøre det lettere for kommunerne ved at medfinansiere omkostningerne ved omlægning af storkøkkener til økologi. Det er klart, at hvis man skal omlægge til økologi, så vil der ofte være nogle investeringer, og disse investeringer synes vi det er fornuftigt at staten er med til at finansiere. Vi synes også, at man i fællesskab skal drøfte og diskutere nogle fælles mål, der går ud på, at offentlig bespisning i større udstrækning skal være økologisk. Det er vores opfattelse, at miljørigtige indkøb vil være en forebyggende investering til gavn for sundheden, grundvandet og naturen. Grundvandet og naturen har vist efterhånden i mange år været anerkendt og accepteret, når vi snakker om økologi, og i hvert fald som vi ser det, er der flere og flere undersøgelser, der viser, at også når vi snakker sundhed, har økologi en rolle at spille.

Vedrørende den offentligt ejede jord vil jeg sige, at det jo er sådan – det tror jeg også ministeren var inde på i sin indledning her i dag – at